

kollektive investeringsordninger m.v., årsregnskabsloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, jf. bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 13, § 3, nr. 5 og § 4, nr. 8 og 10.

Fondsrådets kompetence er afgrænset til at kontrollere overholdelsen af finansiel information i års- og delårsrapporter, der er offentliggjort eller indsendt til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det er således de to styrelser, der i kraft af deres almindelige virksomhed forestår virksomhedernes overholdelse af indsendelsestidspunkt m.v. Det er således også styrelserne, der sanktionerer virksomhedernes manglende overholdelse af de forpligtelser om indsendelse af års- og delårsrapporter, der i henhold til lovgivningen er pålagt dem. Dette afspejles også af, at henvisningerne til bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., der påses af Fondsrådet, ikke indeholder henvisninger til reglerne for indsendelse af års- og delårsrapporter.

Med det foreslåede *stk. 3* tillægges der Fondsrådet de beføjelser efter lovens § 87, stk. 1-3 og 6, der ellers alene er tillagt Finanstilsynet, så Fondsrådet kan indhente oplysninger til brug for varetagelsen af sin kontrol efter stk. 2. Denne adgang er dog med forslaget § 83 b, stk. 2-4 blevet begrænset, idet Fondsrådet i sin kontrol med de børsnoterede ikke-finansielle virksomheder skal følge den i forslaget til § 83 b, stk. 2-4 nævnte fremgangsmåde. Fremgangsmåden anfører ligeledes, hvilke dokumenter der kan indhentes hvornår og hos hvem. Denne begrænsning til at indhente oplysninger, herunder revisionsprotokoller m.v. omfatter ikke Fondsrådets kontrol med de børsnoterede finansielle virksomheder, såfremt Fondsrådet vælger at iværksætte en kontrol, der ikke følger bestemmelserne i den foreslåede § 83 b, stk. 2-5, hvilket Fondsrådet har mulighed for i henhold til den foreslåede § 83 b, stk. 6. Andre reaktionsmuligheder, der i henhold til CESR standarden skal tillægges den kompetente myndighed foreslås indsat som bestemmelser i de relevante love. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 13, § 3, nr. 5 og § 4, nr. 8 og 10.

Bestemmelserne i *stk. 4-7* er overført fra den tidligere tilsynsbestemmelse i § 84. I *stk. 4* er det præciseret, at Finanstilsynet kan anvende fremmed bistand. Bestemmelsen foreslås ændret, så det er Finanstilsynet og ikke økonomi- og erhvervsministeren, der fremover træffer beslutning om, at der kan anvendes fremmed bistand. Med ændringen bliver bestemmel-

sen bragt i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed § 344, stk. 4. *Stk. 5* er en overførelse af den gældende bestemmelse i lovens § 84, stk. 3, 1. pkt. I *stk. 6* er tilføjet, at Fondsrådet afgiver en årlig redegørelse for sin virksomhed efter stk. 2 til økonomi- og erhvervsministeren. Det er et krav i CESR standarden, at den kompetente myndighed årligt skal offentliggøre en redegørelse for sin virksomhed. *Stk. 7 og 8* er en overførelse af de gældende bestemmelser i § 84, stk. 6, henholdsvis § 83, stk. 6.

Til nr. 18

Den foreslåede ændring indeholder en konsekvensrettelse som følge af Fondsrådets ændrede kompetenceområder. De beføjelser, som Fondsrådet har haft til uddelegering af sine opgaver til markedsvirksomhederne, har været anført i de relevante kapitler i loven. Disse er med forslaget § 1, nr. 14 blevet ophævet. I stedet foreslås en sammenskrivning af delegationsbeføjelserne i den foreslåede ændrede affattelse af § 83 a. Der er alene tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 19

Med lovforslagets § 83 b fastlægges de overordnede retningslinjer for, hvordan kontrollen af, at den finansielle information i årsrapporter og delårsrapporter er i overensstemmelse med reglerne, skal foretages. Det foreslås i *stk. 1*, at kontrollen årligt omfatter udvalgt finansiel information fra op til 20 pct. af de af § 83, stk. 2 omfattede udstedere.

Baggrunden for, at der ikke angives et nøjagtigt antal udstedere, er, at kontrollens omfang vil variere i forhold til virksomhedernes størrelse og års-/delårsrapporternes kompleksitet og kvalitet. Der kan således blive tale om at kontrollere finansiel information fra flere udstedere, hvis der i løbet af et givet år opstår indikationer på overtrædelser fra udstedere, der ellers ikke ville have været inddraget i regnskabskontrollen i det pågældende år, og det vurderes, at indikationerne er af en sådan karakter, at de bør give anledning til kontrol. Omvendt kan forekomsten af én stor sag eller den samtidige forekomst af flere sager, hvor der er behov for at foretage en mere dybdegående kontrol, indebære, at der i et givet år i skal anvendes mange ressourcer på disse sager, og at det derfor skønnes hensigtsmæssigt at begrænse den almindelige stikprøvemæssige kontrol.

Når det foreslås, at kontrollen omfatter »udvalgt« information, skyldes det dels behovet for på stikprøvebasis at kontrollere såvel årsrapporter som delårsrapporter, dels hensigtsmæssigheden af at sprede kontrolvirksomheden over året og dels det forhold, at det